

3rd Place Essay in The Writing Contest Organized by Donate For Children on December 23, 2007, by Nguyen Thi Le Tuyen.

BÀ TIÊN HẠNH PHÚC

Tai nạn giao thông đã lấy đi đôi chân hạnh phúc nhất của cuộc đời em. Suốt đời này phải mang số phận tật nguyền. Và xe lăn trở thành người bạn thân thiết nhất đối với em kể từ bây giờ. Em đang bị hụt hẫng, khủng hoảng, mất niềm tin vào tương lai. Từ một con người bình thường nay lại rơi vào cảnh đời bất hạnh. Em sẽ làm gì đây để sống suốt quãng đời còn lại, khi mình thật sự vẫn là một con bé có đầy mơ ước và hoài bão trước mắt...

Sự tuyệt vọng và bất mãn cứ mãi tồn tại cùng em theo thời gian. Mẹ cha cùng anh chị của em cố giấu sự suy sụp tinh thần. Họ vẫn luôn che chở, động viên, khuyến khích em tìm mọi cách chạy chữa thuốc men, tạo mọi niềm vui để em chấp nhận cuộc sống hiện tại của mình. Nỗi đau luôn gắn với nỗi buồn. Em phải chống chọi với nó ra sao? Chẳng lẽ cứ mãi bi quan tuyệt vọng?

Và thiên sứ của niềm hạnh phúc đã xuất hiện kịp thời trong lúc em đang tuyệt vọng. Qua thông tin báo đài, em đã tìm được địa chỉ của Trung tâm dạy nghề người khuyết tật và trẻ mồ côi TPHCM. Niềm vui như được nối tiếp niềm vui. Em được nhận vào trung tâm và học nghề hoa vải.

Ôi! Hạnh phúc biết bao khi mất đi đôi chân, em vẫn còn đôi tay để tạo nên sản phẩm cho đời. Đó là bông hoa vải với đầy đủ tên gọi khác nhau mà em được cô giáo Bảy truyền đạt. Đứng trước cửa lớp học hoa vải, em không sao quên được bà. Một người phụ nữ với trái tim nhân hậu đã gom tất cả 70 lượng vàng để dành cho cuộc sống cuối đời. Bà gửi vào chùa Khánh Vân để làm từ thiện. Chùa Khánh Vân đã kết nối trái tim yêu thương của bà Tần Ngọc Trân đến với chúng em. Bảy mươi lượng vàng ấy được dùng vào việc xây dựng lớp học hoa vải ngày hôm nay. Với lòng thành kính, lớp học đầy ắp niềm vui sướng của bao gương mặt rạng rỡ vượt qua số phận. Chính bà đã xây dựng cho chúng em cả một lòng tin vào xã hội ngày hôm nay.

Xin được trân trọng cất giữ tấm lòng vàng đầy yêu thương của bà. Những mảnh đời kém may mắn như chúng em sẽ quyết tâm gạt bỏ đi lòng mặc cảm, sự tự ti để hòa nhập vào một cộng đồng đầy vòng tay nhân ái. Cảm ơn bà Tần Ngọc Trân – **Bà Tiên Hạnh Phúc** – đã ban phép màu cho mơ ước của chúng em trở thành hiện thực. Nhất định rồi đây, trong tương lai sắp tới, chúng em sẽ tự khẳng định được mình làm chủ chính cuộc đời mình, góp phần xây dựng một xã hội công bằng cho mọi người. Nỗ lực và quyết tâm học tập tốt các bạn nhé! Chúng ta đang sống trong vạn tấm lòng yêu thương trao cho niềm vui, niềm hạnh phúc. Sống đời đời với chúng con nhé. Những tinh hoa bà tạo ra trong ngày hôm nay sẽ được chúng con kết thành muôn ngàn những bông hoa đẹp cho đời và cho cả chính số phận kém may mắn của chúng con. Lớp hoa vải sẽ sạch đẹp và tươi vui hơn theo đúng tâm niệm của bà.

Xin một lần nữa được cất lên tiếng nói tri ân gửi đến bà, đến Quý Hội, các nhà hảo tâm... Chính tấm lòng nhân ái của mọi người đã đem đến niềm tin tưởng vào tương lai cho chúng em. Kính chúc mọi người có cả một bầu trời tình thương, một đại dương hạnh phúc để tiếp tục mang đến cho đời những cử chỉ đẹp, những trái tim vàng tỏa sáng trên bầu trời đêm.

Tác giả: Nguyễn Thị Lệ Tuyền

Lớp Hoa Vải 3, Trung Tâm Dạy Nghề Người Khuyết Tật và Trẻ Mồ Côi TPHCM